

Arrest

nr. 322 897 van 06 maart 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 september 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 28 oktober 2024 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHES, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 maart 2024 diende verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Franse zoon.

1.2. Op 18 september 2024 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“RECTO

**BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM
HET GRONDGEBIED TE VERLATEN**

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 22.03.2024 werd ingediend door:

Naam: [H.]

Voornaam: [A.]

Nationaliteit: Albanië

Geboortedatum: (...)1963

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 22.03.2024 gezinshereniging aan met haar zoon [K.] [M.]

(RR (...)), Franse nationaliteit, in toepassing van artikel 40bis, §2, 4° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: “de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn en die hen begeleiden of zich bij hen voegen”

Om als ‘ten laste’ te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden werden volgende documenten voorgelegd:

- *internationaal reispaspoort Albanië (...) op naam van betrokkene (03.01.2024-02.01.2034): uit dit document blijkt niet wanneer betrokkene Albanië verliet en Schengen, en bij uitbreiding België, inreisde*
- *attest dd. 26.02.2024 waarin de lokale autoriteiten van (...) (Albanië) verklaren dat betrokkene op datum van het attest woonachtig is op een adres in hun gemeente alsook dat zij geen eigendommen op haar naam heeft staan: gelet op de onduidelijkheid van inreis van betrokkene in Schengen, is ook de relevantie van dit attest niet afdoende aangetoond en kan het niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van het aangehaalde onvermogen van betrokkene.*

Voor zover het attest dient aanvaard te worden als begin van bewijs dient opgemerkt te worden dat het onduidelijk is in hoeverre dit attest iets zegt over het gehele grondgebied van Albanië. Tevens zegt dit attest niets over eventuele overige bronnen van inkomsten van betrokkene.

- *bewijzen geldstortingen vanwege de referentiepersoon aan de echtgenoot van betrokkene dd. 29.06.2023, 19.07.2023, 23.08.2023, 14.09.2023, 08.11.2023, 31.12.2023 en 08.01.2024: uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene op 02.07.2023 vanuit Brussel werd gerepatriëerd naar Tirana (Albanië); uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt zoals reeds opgemerkt niet wanneer zij Schengen, en bij uitbreiding België, opnieuw inreisde. De relevantie van deze geldstortingen kan enkel aangetoond worden indien de datum van de inreis van betrokkene in Schengen/België bekend is. Gezien dit niet het geval is, kunnen deze gegevens niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de huidige aanvraag gezinshereniging.*

- *documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon: loonfiches ((...)) voor de periode juli 2023 - februari 2024*

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Zij heeft niet afdoende aangetoond dat zij effectief onvermogen was, noch afdoende bewezen dat ze voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine effectief financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon.

Tevens, er werden geen documenten voorgelegd waaruit blijkt dat betrokkene en referentiepersoon niet ten laste vallen/vielen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, noch werden er documenten voorgelegd waaruit blijkt dat de referentiepersoon beschikt over de nodige bestaansmiddelen om betrokkene (en diens echtgenote) ten laste te nemen.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Het gegeven dat betrokkene sedert 28.03.2024 op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op hetzelfde adres als de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Gezien de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie in het verleden, en dit tot op heden, niet werd aangetoond, voldoet betrokkene niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij als volgt uiteenzet:

"II.1. Enig middel

Schending materiële motiveringsplicht

Schending zorgvuldigheidsbeginsel

Schending artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° Vreemdelingenwet

II.1.1. De thans bestreden beslissing meent dat de verzoekende partij niet zou voldoen aan de voorwaarden van artikel 40ter, §2, 3° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° VW luidt als volgt:

*§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :
(...)*

4° [de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner bedoeld onder 1° of 2°, die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn en die hen begeleiden of zich bij hen voegen;]

In dit dossier werden er echter meerdere manifeste fouten gemaakt, waardoor de beslissing onherroepelijk geëvicieerd is.

II.1.2. Ten eerste stelt de verwerende partij immers:

“Om als ‘ten laste’ te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving van bovenstaande voorwaarden werden volgende documenten voorgelegd:

- *internationaal reispaspoort Albanië (...) op naam van betrokkene (03.01.2024-02.01.2034): uit dit document blijkt niet wanneer betrokkene Albanië verliet en Schengen, en bij uitbreiding België, inreisde*
- *attest dd. 26.02.2024 waarin de lokale autoriteiten van (...) (Albanië) verklaren dat betrokkene op datum van het attest woonachtig is op een adres in hun gemeente alsook dat zij geen eigendommen op haar naam heeft staan: gelet op de onduidelijkheid van inreis van betrokkene in Schengen, is ook de relevantie van dit attest niet afdoende aangetoond en kan het niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van het aangehaalde onvermogen van betrokkene.*

Voor zover het attest dient aanvaard te worden als begin van bewijs dient opgemerkt te worden dat het onduidelijk is in hoeverre dit attest iets zegt over het gehele grondgebied van Albanië. Tevens zegt dit attest niets over eventuele overige bronnen van inkomsten van betrokkene.

- *bewijzen geldstorting vanwege de referentiepersoon aan de echtgenoot van betrokkene dd. 29.06.2023, 19.07.2023, 23.08.2023, 14.09.2023, 08.11.2023, 31.12.2023 en 08.01.2024: uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene op 02.07.2023 vanuit Brussel werd gerepatriëerd naar Tirana (Albanië); uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt zoals reeds opgemerkt niet wanneer zij Schengen, en bij uitbreiding België, opnieuw inreisde. De relevantie van deze geldstorting kan enkel aangetoond worden indien de datum van de inreis van betrokkene in Schengen/België bekend is. Gezien dit niet het geval is, kunnen deze gegevens niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de huidige aanvraag gezinshereniging.*

- *documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon: loonfiches ((...)) voor de periode juli 2023 - februari 2024”*

In het administratief dossier lijkt inderdaad enkel de voorpagina van het paspoort van de verzoekende partij te zitten. Dit is echter niet aan haar te wijten, het is de gemeente (...) die de kopiën nam (de verzoekende partij diende immers haar origineel paspoort voor te leggen) en deze doorstuurde naar de verwerende partij.

Artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981 luidt immers als volgt:

Art. 52. <KB 2008-05-07/33, art. 6, 033; Inwerkingtreding : 01-062008> § 1. [Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinquies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.] Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van [zes maanden] te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° [de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.]

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

[Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een " verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie " overeenkomstig het model

van bijlage 9 af.] De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen. Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

Indien de verwerende partij meent dat het gemeentebestuur het paspoort slecht gekopieerd of doorgestuurd heeft, dan kan dit niet aan de verzoekende partij verweten worden. Dit is geen verplichting die op haar rust, integendeel, zij dient immers wel degelijk haar origineel paspoort neer te leggen, op basis waarvan de wet kan worden toegepast. Ten overvloede legt de verzoekende partij thans ook een volledige kopie van haar paspoort en dat van haar echtgenoot neer bij dit verzoekschrift om aan te tonen dat zij niets te verbergen heeft (stuk 2). Zij is op 24 januari 2024 via Basel in de Schengenzone toegekomen. Alle financiële ondersteuningsbewijzen dateren van vóór haar aankomst en kunnen dus worden weerhouden.

Het is bovendien stuitend dat het administratief dossier duidelijk maakt dat de verwerende partij zelfs niet de moeite gedaan heeft om de gemeente (...) te contacteren om een volledige kopie van het paspoort op te vragen. Dit is kenmerkend voor de onzorgvuldige feitengaring in dit dossier.

II.1.3. Ten tweede stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij ten laste zou moeten zijn tot aan de toekenning van het verblijfsrecht:

“Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Het gegeven dat betrokkene sedert 28.03.2024 op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op hetzelfde adres als de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat hij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Gezien de aangehaalde afhankelijkheidsrelatie in het verleden, en dit tot op heden, niet werd aangetoond, voldoet betrokkene niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980.”

De wet stelt nergens dat de verzoekende partij ten laste zou moeten zijn tot op moment van toekenning van het verblijf. De wet spreekt enkel over het land van herkomst. Dit is logisch, gezien de verzoekende partij niet beslist wanneer de verwerende partij haar beslissing neemt. In casu heeft dit bijvoorbeeld bijna 6 maanden geduurd en wou zij niet bij de pakken blijven zitten.

Ook stelde de Europese Commissie hieromtrent in haar mededeling dd. 2 juli 2009, p. 5, <https://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM%3A2009%3A0313%3AFIN%3ANL%3APDF> :

Volgens de rechtspraak van het Hof vloeit de hoedanigheid van 'ten laste komend' familielid voort uit een feitelijke situatie, die wordt gekenmerkt door de omstandigheid dat het familielid materieel wordt gesteund door de EU-onderdaan of door diens echtgenoot/partner. De hoedanigheid van ten laste komend familielid veronderstelt niet een recht op levensonderhoud.

Er hoeft niet te worden onderzocht of de betrokken familieleden in theorie in staat zouden zijn zelf in hun onderhoud te voorzien, bijvoorbeeld door betaalde arbeid te verrichten.

Om vast te stellen of familieleden ten laste zijn, moet geval per geval worden beoordeeld of zij, gezien hun financiële en sociale toestand, materiële steun nodig hebben om in hun basisbehoeften te kunnen voorzien in het land van herkomst of het land vanwaar zij kwamen op het ogenblik dat zij verzochten om hereniging met de EU-burger (d.w.z. niet in het gastland waar de EU-burger verblijft).

Ook hier wordt dus nergens gewag gemaakt van de situatie na aankomst.

II.1.3. Ten derde stelt de bestreden beslissing ten onrechte dat er van bestaansmiddelen van de zoon, de heer [K.] [M.], geen documenten werden overgemaakt.

De loonfiches bevinden zich immers in het administratief dossier, zie voorbeeld:

[...]

Bij de opsomming van de documenten stelt de bestreden beslissing:

“- documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon: loonfiches ((...)) voor de periode juli 2023 - februari 2024”

Opnieuw een flagrant voorbeeld van onzorgvuldige feitengaring!!

Aldus werden artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de materiële motiveringsverplichting manifest geschonden.”

2.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is het resultaat van een verblijfsaanvraag, ingediend door verzoekster op grond van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40bis § 2, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner bedoeld onder 1° of 2°, die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn en die hen begeleiden of zich bij hen voegen;”

Verzoekster voert aan dat het gemeentebestuur haar paspoort slecht gekopieerd of doorgestuurd heeft, dat dit niet aan haar verweten kan worden en dat verwerende partij zelfs niet de moeite gedaan heeft om de gemeente te contacteren om een volledige kopie van het paspoort op te vragen. Zij legt bij haar verzoekschrift een kopie neer van haar paspoort.

Nazicht van het administratief dossier bevestigt dat de gemeente bij doorzending van het dossier naar verweerder op 9 april 2024 uitsluitend de bladzijde met de identificatiegegevens van het paspoort van de verzoekster heeft doorgestuurd. Uit niets blijkt dat de onvolledige kopie van het paspoort die de gemeentediensten hebben doorgestuurd naar verweerder aan verzoekster verweten kan worden. Zij heeft zich er slechts toe beperkt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aan te vragen bij de gemeente waar zij verblijft en in dat kader bepaalde stukken ter staving voor te leggen.

Uit de kopie van haar paspoort die verzoekster bij haar verzoekschrift heeft neergelegd blijkt duidelijk dat zij een volledig document heeft voorgelegd, inclusief de inreisstempel waaruit blijkt dat zij op 24 januari 2024 via Bazel in de Schengenzone is toegekomen. Dat de stempel niet gekopieerd en doorgestuurd werd door de gemeentediensten, die hier optreden voor verweerder, heeft geleid tot de foutieve aanname dat uit de voorgelegde gegevens niet blijkt wanneer verzoekster Schengen ingereisd is.

Verweerder stelt in de nota met opmerkingen dat verzoekster met haar betoog met betrekking tot het onvolledige paspoort verwijst naar een overtollig motief.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat uit het internationaal reispaspoort niet blijkt wanneer verzoekster haar land van herkomst verliet en Schengen, en bij uitbreiding België, inreisde. Vervolgens wordt gemotiveerd dat de voorgelegde stukken met betrekking tot het ten laste van de referentiepersoon en onvermogen van verzoekster niet in overweging genomen kunnen worden gelet op de onduidelijkheid van de inreisdatum van verzoekster in Schengen.

Hierop gelet kan verweerder niet gevolgd worden waar hij stelt dat verzoeksters betoog naar een overtollig motief verwijst. De onduidelijkheid over de inreisdatum in de Schengenzone vormt immers het hoofdmotief

waarom verweerder in de bestreden beslissing heeft geoordeeld dat verzoekster op basis van de voorgelegde stukken onvoldoende heeft aangetoond dat zij effectief onvermogen was, en niet afdoende bewezen heeft dat ze voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine effectief financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon.

Daarnaast betoogt verzoekster dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de voorgelegde loonfiches waar gemotiveerd wordt dat er van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon geen documenten werden overgemaakt.

De motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon luidt als volgt:

“(…)

Ter staving van bovenstaande voorwaarden werden volgende documenten voorgelegd:

“(…)

- *documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon: loonfiches ((…)) voor de periode juli 2023 - februari 2024*

“(…)

Tevens, er werden geen documenten voorgelegd waaruit blijkt dat betrokkene en referentiepersoon niet ten laste vallen/vielen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, noch werden er documenten voorgelegd waaruit blijkt dat de referentiepersoon beschikt over de nodige bestaansmiddelen om betrokkene (en diens echtgenote) ten laste te nemen.”

Door te stellen dat er geen documenten werden voorgelegd waaruit blijkt dat de referentiepersoon beschikt over de nodige bestaansmiddelen om verzoekster ten laste te nemen, legt verweerder de voorgelegde loonfiches zonder verdere motivering naast zich neer. De bestreden beslissing is op dit punt niet op een afdoende wijze gemotiveerd. Met de loutere stelling in de nota met opmerkingen dat wel degelijk met alle loonfiches rekening gehouden werd, doet verweerder geen afbreuk aan deze vaststelling.

De verzoekster maakt een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 september 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend vijftientig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

D. D'HONDT, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

D. D'HONDT

C. VERHAERT